

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík, a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu **M. H.**, zastoupené obecným zmocněncem S. S., na rozhodnutí kompetenčního sporu, o žalobě navrhovatelky proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, o předčasný starobní důchod, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 Cad 34/2007,

t a k t o :

- I. Návrh se **o d m í t á**.
- II. Po právní moci tohoto usnesení **b u d e** věc **p o s t o u p e n a** Nejvyššímu správnímu soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 13. 6. 2007 se M. H. jako navrhovatelka domáhala u zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, aby tento senát rozhodl „kompetenční spor dle zákona č. 131/2002 Sb., dle § 1, 2, 3, 4“, ve věci její žaloby proti České správě sociálního zabezpečení, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, (dále jen žalovaná), vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 Cad 34/2007.

Ze spisu vyplynuly tyto pro rozhodnutí významné skutečnosti:

Městskému soudu v Praze bylo prostřednictvím žalované (dopisy ze dne 23. dubna a 25. dubna 2007) předloženo podání navrhovatelky ze dne 11. dubna 2007 nazvané „odvolání proti rozhodnutí ve věci finančního výměru mého předčasného starobního důchodu ze dne 8. března 2007“. Z průvodního dopisu žalované ze dne 23. dubna 2007 vyplývá, že uvedené podání směřuje proti rozhodnutí ze dne 8. března 2007, jímž žalovaná rozhodla o předčasném starobním důchodu navrhovatelky. Lustrací provedenou Městským soudem v Praze bylo zjištěno, že u téhož soudu probíhá pod sp. zn. 1 Cad 29/2007 řízení ve věci navrhovatelky proti žalované, o přezkoumání téhož rozhodnutí žalované ze dne 8. března 2007, na základě návrhu navrhovatelky došlého soudu dne 13. dubna 2007.

Městský soud v Praze proto podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), žalobu navrhovatelky

podanou prostřednictvím žalované usnesením ze dne 30. dubna 2007, čj. 4 Cad 34/2007 - 6, odmítl s odůvodněním, že o téže věci již řízení u soudu probíhá. Současně žalobkyni poučil, že proti usnesení může podat do dvou týdnů kasační stížnost.

Navrhovatelka se poté obrátila výše zmíněným podáním ze dne 13. června 2007 na předsedu Nejvyššího správního soudu s žádostí, aby postoupil její podání zvláštnímu senátu, který by měl sloučit všechny věci vedené navrhovatelkou proti žalované a poté podle § 5 odst. 1,2, zákona č. 131/2002 Sb. zrušit dosavadní „veškerá rasově diskriminační usnesení Městského soudu v Praze a ČSSZ“, a rozhodnout, kdo je příslušný vydat nová rozhodnutí v těchto věcech.

Zvláštní senát nejprve zkoumal, zda jsou dány podmínky, za nichž může o věci jednat a rozhodnout.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. (dále jen „zákon“) se postupuje podle tohoto zákona při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou

- a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy,
- b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona je kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Podle § 3 odst. 2 cit. zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnout stala spornou.

Podle § 4 zákona se na řízení před zvláštním senátem přiměřeně užití ustanovení části třetí hlavy první s. ř. s.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle § 64 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.).

Podle § 41 odst. 2 o. s. ř. soud posuzuje každý úkon podle jeho obsahu, i když je úkon nesprávně označen.

Podle § 104 odst 1 věta druhá o. s. ř., nespadá-li věc do pravomoci soudů nebo má-li předcházet jiné řízení, soud postoupí věc po právní moci usnesení o zastavení řízení příslušnému orgánu; právní účinky spojené s podáním žaloby zůstávají přitom zachovány.

V předmětné věci podala navrhovatelka žalobu u Městského soudu v Praze proti rozhodnutí žalované, kterým jí byl přiznán předčasný starobní důchod. Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. je k řízení ve věcech důchodového pojištění, důchodového zabezpečení a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody příslušný krajský soud ve správním soudnictví, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje. Přípustným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví je kasační stížnost (§ 102 s. ř. s.), o níž rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 109 odst. 1 s. ř. s.). V tomto směru byla také navrhovatelka poučena.

Obsah podání navrhovatelky ze dne 13. června 2007 nelze podřadit pod citované ustanovení § 1 odst. 1 a 2 zákona, nejde tak o návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu. Ve smyslu § 41 odst. 2 o. s. ř. (ve spojení s § 4 zákona a § 64 s. ř. s.) jej zvláštní senát posoudil jako kasační stížnost, o které rozhoduje Nejvyšší správní soud. Vzhledem k tomu, že tak není dána pravomoc zvláštního senátu nezbylo, než podání navrhovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout.

K dalšímu postupu zvláštního senátu je třeba uvést, že soudní řád správní, na který odkazuje § 4 zákona, nemá výslovné ustanovení o postoupení věci ze soudnictví správního příslušnému orgánu, jak tomu je v civilním i trestním soudnictví /viz § 104 odst. 1 věta druhá, § 221 odst. 1 písm. c) a § 243b odst. 4 o. s. ř.; § 171, § 222 odst. 2, § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu/. Absencí této úpravy se již zabýval Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 18. 12. 2007, čj. Nad 39/2006 - 16, kde se přiklonil k výkladové alternativě přímého postoupení věci soudem správnímu orgánu podle § 104 odst. 1 věta druhá o. s. ř., systematicky zařazeného do části třetí občanského soudního řádu, jež se (vedle části první) podle § 64 s. ř. s., případně podle tohoto ustanovení ve spojení s § 120 s. ř. s., použije pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně, nestanoví-li soudní řád správní jinak. Svůj postup mimo jiné odůvodnil tím, že *„přímé postoupení věci soudem správnímu orgánu /děje-li se tak podle § 104 odst. 1 věty druhé o. s. ř., dokonce s tím, že právní účinky spojené s podáním žaloby (návrhu na zahájení řízení) zůstávají přitom zachovány/ je rychlé, hospodárné a z hlediska „uživatelské přívětivosti“ postupu orgánů rozhodujících o právech a povinnostech a právního řádu jako takového i nejúčelnější. Ve správním soudnictví přitom nelze vidět žádné zvláštnosti, pro které by takový postup nebyl vhodný či dokonce možný“*.

Zvláštní senát je toho názoru, že uvedený postup lze přiměřeně použít i na řízení před tímto senátem. Proto věc postoupil podle § 104 odst. 1 věty druhé o. s. ř. Nejvyššímu správnímu soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu